

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 21 maja 2024 r.,

w sprawie W. A.

uniewinnionego od przestępstwa z art. 212 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżycielki prywatnej

od wyroku Sądu Okręgowego w Koninie z 20 grudnia 2023 r., sygn. akt II Ka
329/23

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Kole z 14 czerwca 2023 r. sygn.
akt II K 555/22

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;
2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć oskarżycielkę prywatną;
3. zasądzić od oskarżycielki prywatnej M. A. na rzecz W. A. kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego przy sporządzeniu odpowiedzi na kasację.

[PGW]

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 14 czerwca 2023 r., Sąd Rejonowy w Kole w sprawie z oskarżenia prywatnego M. A., sygn. akt II K 555/22, uniewinnił W. A. od tego, że w okresie od lutego 2022 r. do sierpnia 2022r. w K., pomógł M. A. wobec innych osób o stosowanie wobec matki – J. A. - przemocy fizycznej w postaci popychania, uderzania, wykręcania rąk, oraz

przemocy psychicznej przejawiającej się kontrolowaniem i poniżaniem, a także dokonanie przez pokrzywdzoną przywłaszczenia świadczenia emerytalnego matki, a zatem o takie postępowanie i właściwości, które mogły poniżyć pokrzywdzoną w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego zawodu i rodzaju działalności tj., przestępstwa z art. 212 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Na skutek apelacji pełnomocnika oskarżycielki prywatnej wyrokiem z 20 grudnia 2023 r., Sąd Okręgowy w Koninie, sygn. akt II Ka 329/29 utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Kasację od wyroku wniósł pełnomocnik oskarżycielki prywatnej M. A. Skarżący zarzucił rozstrzygnięciu rażące naruszenie prawa procesowego, które miało istotny wpływ na treść orzeczenia w postaci art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. polegające na poprzestaniu przez sąd odwoławczy na ustaleniach faktycznych dokonanych przez sąd I instancji, podczas gdy w tym zakresie konieczne było szczegółowe przeanalizowanie oraz ponowna ocena zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności w zakresie sposobu zachowania oskarżonego oraz rzeczywistego zamiaru w czasie dokonywania poszczególnych zawiadomień wobec organów ścigania i służb socjalnych, które to okoliczności pozwalały na wykazanie bezpośredniego zamiaru zniesławienia pokrzywdzonej i w związku z tym przypisania odpowiedzialności karnej za zarzucane przestępstwo.

W odpowiedzi na kasację, pełnomocnik uniewinnionego W. A. wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej oraz zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm prawem przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja pełnomocnika oskarżycielki prywatnej jest oczywiście bezzasadna, dlatego została oddalona na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Na podstawie art. 523 § 1 k.p.k. kasacja może być wniesiona tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Dotyczy to uchybień sądu odwoławczego, to bowiem od orzeczenia sądu odwoławczego przysługuje wskazany nadzwyczajny środek zaskarżenia. Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem, Sąd Najwyższy nie jest uprawniony dokonywać w ramach postępowania kasacyjnego ponownej oceny dowodów i na tej podstawie kontrolować prawidłowość poczynionych ustaleń faktycznych. Postępowanie kasacyjne nie może bowiem polegać na ponownej apelacyjnej kontroli orzeczenia i nie może być traktowane jako trzecia instancja. Zadaniem Sądu Najwyższego jest jedynie sprawdzenie, czy dokonując ustaleń faktycznych orzekające w obu instancjach

sądy nie dopuściły się rażącego naruszenia reguł procedowania, co mogłoby mieć wpływ na ustalenia faktyczne, a w konsekwencji na treść wyroku. Innymi słowy, kontroli podlegają nie same ustalenia faktyczne, ale sposób ich dokonania (*tak: wyrok SN z 6.09.1996 r., II KKN 63/96, OSNKW 1997, nr 1-2, poz. 11.*)

W treści kasacji skarżący zarzuca rozstrzygnięciu sądu odwoławczego naruszenie art. 7 k.p.k. i 410 k.p.k., czyli przepisów ze sfery gromadzenia i oceny dowodów. Ich naruszenie przez sąd odwoławczy nie było w przedmiotowej sprawie możliwe bowiem Sąd Okręgowy w Koninie orzekając jako sąd odwoławczy i utrzymując w mocy zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w Kole nie dokonywał żadnych nowych i samodzielnych ustaleń faktycznych, a jedynie w granicach zarzutów apelacji, oceniał, w ramach kontroli odwoławczej, prawidłowość analizy i oceny zgromadzonych w sprawie dowodów dokonanej przez sąd pierwszej instancji.

Sąd odwoławczy nie mógł naruszyć przepisów prawa procesowego w zakresie, w jakim tylko kontrolował ich stosowanie (*por. postanowienie SN z 25.10.2023 r., I KK 228/23, LEX nr 3632297*).

W sytuacji, gdyby pełnomocnik oskarżycielki prywatnej dążył do zakwestionowania prawidłowości kontroli odwoławczej przeprowadzonej przez Sąd Okręgowy w Koninie, w odniesieniu do zarzutu I apelacji (w którym wskazano na naruszenie art. 7 k.p.k.), to należało w kasacji powiązać zarzut rażącego naruszenia art. 7 k.p.k. z wskazaniem na rażące naruszenie art. 433 § 2 k.p.k., ewentualnie także art. 457 § 3 k.p.k., czego skarżący nie uczynił. Wobec wadliwej konstrukcji zarzutu, niemożliwym było rozpoznanie kasacji w sposób postulowany przez skarżącego.

Mając zatem na uwadze powyższe rozważania, orzeczono o oddaleniu kasacji jako oczywiście bezzasadnej, jednocześnie obciążając oskarżycielkę prywatną obowiązkiem uiszczenia kosztów postępowania kasacyjnego (art. 636 § 1 i 3 k.p.k. oraz art. 637a k.p.k.).

Sąd Najwyższy uwzględnił wniosek obrońcy i zasądził od oskarżycielki prywatnej na rzecz W. A. kwotę 720 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego przy sporządzeniu odpowiedzi na kasację, której wysokości ustalono na podstawie § 20 rozporządzenia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności

adwokackie (Dz. U. 2015, poz. 1800 ze zm.), należało zastosować przepis § 11 ust. 4 pkt 2 tego rozporządzenia.

[PGW]

[ał]